

Beslutningsforslag nr. **B 86**

Folketinget 2016-17

Fremsat den 14. marts 2017 af Lisbeth Bech Poulsen (SF), Jacob Mark (SF) og Trine Torp (SF)

Forslag til folketingsbeslutning om mindre diskrimination i nattelivet

Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af 2017 at tage de nødvendige initiativer, der kan forhindre diskrimination i nattelivet. Det foreslås dels at ændre restaurationsloven, så bevillingsnævne skal lægge vægt på Ligebehand-

lingsnævnets afgørelser ved behandling af bevillingssager, dels at kompensationsniveauet ved diskrimination i nattelivet hæves betragteligt.

Bemærkninger til forslaget

Forslaget er en delvis genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 104, folketingsåret 2015-16. Der henvises til www.folketingstidende.dk, Folketingstidende 2015-16, sektion A, B 104 som fremsat, og sektion F, møde 95 kl. 16.58.

Baggrund for forslaget

Hver fredag og lørdag aften bliver unge mænd stadigvæk afvist i dørene til diskoteker. De bliver ikke afvist, fordi de har lavet ballade. De bliver alene afvist, fordi de har den forkerte hudfarve.

Mange diskoteker har tilsyneladende kvoter for, hvor mange »sorte« dørmændene må lukke ind, og det ses alt for ofte at ejeren tørrer sagen af på dørmændene, der handler på »eget initiativ«, jf. debatindlægget »Vi skal straffe racisme i nattelivet hårdere«, Information, den 22. april 2015.

Der er tale om klokkeklare brud på gældende lov, men konsekvenserne i loven er desværre stort set ikkeeksisterende.

Forslagsstillerne ønsker derfor, at regeringen øger indsatsen for at komme diskriminationen i nattelivet til livs. Det skal for det første ske, ved at kompensationsniveauet til de forudrettede hæves markant, og for det andet ved at bevillingsnævnene skal informeres om og lægge vægt på Ligebehandlingsnævnets afgørelser i sager om diskrimination, når de behandler ansøgninger om alkoholbevillinger, på samme måde som straffesager og udestående skattegæld inddrages i vurderingen af en ansøgning om alkoholbevilling.

Fra spirituskørselsområdet ved man, at regulering kombineret med holdningsbearbejdelse igennem kampagner virker. Forslagsstillerne er af den opfattelse, at denne kombination også vil være effektiv mod diskrimination i nattelivet, og mener, at man fremadrettet også skal anvende den palet af tiltag over for diskrimination i nattelivet.

Kampagner er ikke nok

Der er flere relevante forslag til forskellige former for kampagner og anbefalinger til andre tiltag for at mindske og forebygge diskrimination i nattelivet i undersøgelsen »Unge syn på diskrimination i det københavnske natteliv«, Rådgivende Sociologer ApS, 2014.

Kampagner kan være gode, men er ikke tilstrækkelige. Hvis politiet holdt inde med at håndhæve reglerne om spirituskørsel, kunne Rådet for Sikker Trafik lave nok så mange kampagner – de ville ikke virke. Der skal en bredere indsats til.

Et typisk sagsforløb

En person, der udsættes for diskrimination i nattelivet, kan enten anmelde sagen til politiet eller klage til Ligebehandlingsnævnet.

Der er dermed to regelsæt, der regulerer diskrimination i nattelivet på grund af race eller etnisk oprindelse, og der er

ikke nogen regler for, hvornår en sag skal behandles af politiet eller Ligebehandlingsnævnet.

En større kortlægning udarbejdet af Als Research for Ankestyrelsen fra februar 2016 fandt kun frem til én domstols-sag om diskrimination i nattelivet på baggrund af race m.v. i perioden 2009-14. I den samme periode behandlede Ligebehandlingsnævnet 15 sager om diskrimination i nattelivet på baggrund af etnicitet. Det fremgår af debatindlægget »Diskrimination i nattelivet bør koste bevillingen«, Politiken, den 19. maj 2016.

Et typisk sagsforløb i en diskriminationssag ved Ligebehandlingsnævnet kunne se således ud:

- En person bliver diskrimineret, og det antages, at vedkommende kan løfte bevisbyrden.
- Personen klager til Ligebehandlingsnævnet og får medhold.
- Dørmændene bliver pålagt at betale en godtgørelse på 2.000-5.000 kroner, som diskoteksejeren betaler.

Der er ingen konsekvens. En ejer eller en bestyrer af et diskotek kan blive dømt mange gange for racediskrimination, uden at det har nævneværdige konsekvenser for vedkommendes forretning. Hvis vedkommende derimod bliver dømt for at køre spirituskørsel, kan bevillingsnævnet med loven i hånden fratage vedkommende alkoholbevillingen med henvisning til personens dårlige dømmekraft.

Diskriminationens omfang

Diskrimination på grund af race er desværre en fast del af det danske natteliv. Dørmændene beretter om kollegaer, som diskriminerer, og mange indrømmer selv ofte at sortere »brune« mænd fra. Fortællingerne understøttes af tal fra Ankestyrelsen, der viser, at 23 pct. af alle nydanskere har oplevet diskrimination i nattelivet. Det skriver sociolog Malte Conrad i debatindlægget »Diskrimination i nattelivet er også gæsternes egen skyld«, Politiken, den 18. februar 2016, på baggrund af et sociologisk feltarbejde blandt dørmænd i nattelivet.

Det fremgår også af debatindlægget, at det i de fleste konkrete sager ofte er dørmændene, der får skylden for ikke at lukke bestemte grupper ind, og at det er dørmændene, der tager konflikten. Men som en del dørmænd beretter, er det restauratørerne, der beordrer dem til at anlægge en diskriminerende praksis, hvor unge »brune« mænd ikke skal lukkes ind.

At ca. hver fjerde nydansker oplever at blive afvist i døren i det danske natteliv, fremgår af Ankestyrelsens medborgerskabsundersøgelse fra 2015, og derfor bør der også tages skrappe midler i brug for at komme diskriminationen til livs, mener Maria Ventegodt Liisberg og Tine Birkelund Thomsen, Institut for Menneskerettigheder, jf. debatindlægget »Diskrimination i nattelivet bør koste bevillingen«, Politiken, den 19. maj 2016.

Under visse omstændigheder er det allerede i dag muligt at frakende diskoteker alkoholbevillingen, men der findes

ikke en eneste trykt afgørelse, hvor en restauratør er blevet nægtet eller frataget sin alkoholbevilling på grund af diskrimination, ligesom Bevillingsnævnet i København har udtalt, at en diskriminationsdom i sig selv ikke er nok til at give afslag på eller inddrage en bevilling, og at det i praksis næsten er umuligt, fremgår det af debatindlægget.

Det fremgår videre, at en stor del af de sager, der angår diskrimination i nattelivet, behandles i Ligebehandlingsnævnet og ikke kommer til politiets eller bevillingsmyndighedens kendskab. Bevillingsmyndigheden vil derfor ikke kunne tillægge afgørelserne vægt, når de skal vurdere, om en alkoholbevilling kan gives eller tilbagekaldes.

Ændring af lovgivning

Problemet er, at bevillingsnævnene ikke kan lægge vægt på Ligebehandlingsnævnets afgørelser ved behandling af ansøgninger om alkoholbevilling, ligesom kompensationen i sagerne er ikke høj nok til, at de har en effekt. Derfor foreslår forslagsstillerne følgende ændringer:

- Restaurationsloven ændres, så bevillingsnævnene, når de behandler ansøgninger om alkoholbevilling, bliver oplyst om og skal lægge vægt på Ligebehandlingsnævnets afgørelser i sager om diskrimination. En alkoholbevilling skal dermed kunne nægtes eller fratages, hvis ansøgeren er dømt for diskrimination, uanset om forholdet er behandlet af politiet eller af Ligebehandlingsnævnet.
- Kompensationsniveauet ved diskrimination i nattelivet skal hæves betragteligt. Det koster som udgangspunkt 25.000 kroner at diskriminere på baggrund af køn ved en ansættelse. Det ville også være et passende niveau i disse sager.

Det er forslagsstillerne opfattelse, at ovenstående kombineret med gode kampagner vil virke – ligesom spirituskørsel er blevet reduceret på grund af kombinationen af hård lovgivning og adfærdsregulerende kampagner.

Skriftlig fremsættelse

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om mindre diskrimination i nattelivet.

(Beslutningsforslag nr. B (86))

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.